

Kära församlingsbor och vänner.

Återigen förbereder vi oss för att fira påsk. Uppståndelsen ger oss tron på ljusets seger över lögnens mörker. Lögnen som säger att förtvivlan och hopplösheten har sista ordet. Döden segrade visserligen på Golgota men Jesus Kristus steg då ner i dödsriket och befriade alla ur dödens våld.

Vi ställs många gånger inför döden. Det enda som ingen kan motbevisa. Döden finns påtagligt bland oss. Ibland kommer den som en befrielse men många gånger kommer den för tidigt, för plötsligt och oväntat.

Jesu seger över döden kan inte ta bort vår sorg. Lärjungarna var handlingsförlamade och sorgsna. De två lärjungar som var på väg till Emmaus kunde inte känna igen honom. Men han hjälper dem och börjar med att gå tillsammans med dem på vägen. Jag önskar att vi också skall kunna känna att Jesus går med oss också i den svåraste sorg och djupaste hopplöshet. Han säger till lärjungarna att Messias måste lida. Ja, han har lidit som vi och han vet vad sorg och lidande är. Då han får sorgebudet om att Lasaros är död går han till Lasaros systrar, Marta och Maria, för att trösta dem. När han ser dem gråta blir han "skakad i sitt innersta" och faller i gråt. Jesus är med dem i deras förtvivlan och gråt, och i denna sorg går han fram till Lasaros grav och "ropar med hög röst: Lasaros kom ut! och den döde kom ut" och Jesus sade: "Gör honom fri och låt honom gå." Jesus gör oss alla fria från döden och tröstar oss med sin makt över den. Vi behöver tid, men också en grund att stå på när sorg och död kommer oss mycket nära. Tid att kunna ta till oss sanningen att Jesus verkligen går med oss på vägen. En grund att stå säkert på när allt rasar. Den grunden är han själv som gav sitt liv för oss. Han har inte lämnat oss, utan ger sig själv till oss i den heliga mässan. Det är han som bryter brödet, och som ger oss det att äta, och det är han som säger till oss att inte vara rädda för "jag är med er till tidens slut." Påsken påminner oss om att efter lidande och död kommer segern över lögnen, som säger att döden är slutet, Han är inte död, han är uppstånden och lever. Han andas på oss och gör oss levande. Vi fylls av den Heliga Ande så att vi också kan ge den vidare till de människor vi har omkring oss. Till de förtvivlade och sorgsna. Till dem som stelnat i modlöshet och hopplöshet kan vi ge värmens Ande.

Det är vi som genom Jesu seger över döden blir levande, även då vi upplever en svår och tung förlust av en nära och kär människa. Ingen kan befria en annan människa från sorgen, men vi kan göra som Jesus och följa med på vägen. Uppståndelsens kraft verkar på så många olika sätt. Det är den levande Jesus som är med oss, både i vår sorg och i vår glädje. Glädjen är störst, men liksom det var för lärjungarna är det för oss, vi behöver tid att nå fram till glädjen över och tron på Jesus uppståndelse. Vi firar hans seger i Kyrkans liturgi men samtidigt går var och en av oss på en egen livsväg tillsammans med den Uppståndne. Han bryter brödet och ger sig själv till oss för att vi skall orka leva med tron på det eviga livet. Varje mässa är en källa till det eviga livet och uppståndelsen äger rum varje gång vi bryter brödet och delar kalken.

Välkomna att delta med församlingen under de här dagarna, de viktigaste under kyrkans år, då vi genomlever Jesu lidande, död och uppståndelse. Låt oss tillsammans lyssna till Jesus när han säger att Messias skall lida och uppstå från de döda på tredje dagen och syndernas förlåtelse genom omvändelse skall förkunnas i hans namn för alla folk med början i Jerusalem. Ni skall vittna om allt detta.

Jag önskar er alla en glad påsk

er kyrkoherde

A. Matthias Graham